

Munier Aguer

EL CARRER

PERIÒDIC CATALÀ D'ESQUERRA

Portantveu del Centre d'Esquerra - Estat Català

14 abril 1931: Queda proclamada la II República Catalana.
17 abril 1931: Queda enterrada la II República Catalana.
Tot per la concòrdia, i, endavant!

Redacció i Administració:
Rambla Macià, 40

15 cèntims

Any 3

Vilanova i Geltrú, 1 abril 1932

Núm. 19

Dels articles publicats amb o sense signatura en són responsables els seus autors

CRÓNICA QUINZENAL

Tractes de favor, encara?

Temps era temps, quan encara hi havia aquella monarquia de clergues i militars, Catalunya disfrutava de determinats tractes de favor que, naturalment, no era aplicat a cap altra «regió».

A l'adveniment de la República, els que verament sentíem tots aquells problemes que amb justícia afecten a Catalunya, pensàvem i creïem fermament que s'haurien acabat per sempre més. Dissortadament no ha calgut que passes gaire temps perquè el corc centralista tornés a aparèixer amb la mateixa força d'abans. D'un temps cap a aquesta part s'han celebrat actes públics de totes classes i en ells s'hi ha dibuixat tota la gama que els enemics del règim han abocat. Han parlat els carlins blasmant de la República i els seus homes, i res; deia la premsa que s'exhibiren banderes monàrquiques (encara que després es digui que no), i res. Han parlat els senglars i també han abocat pel broc gros i tampoc res. Tots aquests, què hi fa que malparlin i insultin pels descosits quedant fora de la llei si ho fan cervantinament?

Ha calgut, però, que fossin els que volen una Catalunya gran i esplendorosa, que fos el ròssec del catalanisme qui volgués parlar, perquè aquelles suspensions governatives tornessin a renèixer. I amb això no s'hi val. Som en una època de llibertat i si n'hi ha pels cavernícoles i senglars ha d'haver-n'hi pels que estimem Catalunya, que Catalunya és major d'edat i vol fer sentir la seva veu, i serà anar contra la Constitució del 1931 el distingir a Catalunya i tot ço que l'afecti, amb aquells tractes de favor que tant ens prodigà aquella monarquia de clergues i militars.

«Elogi dels metges i de la medicina»

UN VOLUM DE JAUME AGUADER
COL·LECCIÓ MIQUEL SERVET

Tot l'humanisme, tota la pietat, tot l'amor al proïsme que, junt amb un treball constant i esperit de sacrifici com pocs, cal per a l'exercici de la medicina, ha estat reivindicat en l'obra del Dr. Aguader, recentment apareguda, baix el títol que encapsala aquestes ratlles.

Llegint les planes en les quals es descriu les dolors de l'humanitat passada i la lluita persistent, amarada de fe i d'optimisme, del metge, cercant com domenyar-les per a fer la vida dolça i agradable, la figura del metge va agegantint-se i auriolant-se. És tot un poema de dolor i d'amor el que es va descapdellant per les pàgines d'aquest llibre. Aquelles epidèmies esfereïdores que cor-glassaven als antics i les que en temps modern encara flagel·len dolorosament la raça... els prejudicis, l'horror, el fatalisme i fins la crueltat de les èpoques passades envers els malalts... la desaparició de pobles sencers i l'enlletgiment i embrutiment dels individus que escapaven a la mort en tongades epidèmiques..., tot apareix a la vista, resseguint les pàgines de l'obra de mestre Aguader. I al costat d'aquests quadres d'horror i de misèria, de dolors i de desesperació, hi veiem la figura noble del metge, lluitant amb els prejudicis i els fanatismes dels temps i sacrificant la seva vida en l'estudi, en el treball pacient, en la lluita contra el mal, barrejant-se amb ell, portant el remei o el mot de consol al dissortat, caient moltes vegades víctima del seu altruisme i del seu amor a l'humanitat condolguda.

I tantmateix, la societat sembla haver-se recreat tot temps en correspondre a tanta noblesa i desinterès, amb el ridícul o el menyspreu. Les

dues professions més esquerpes, que són precisament les que més han treballat per a endolcir la vida i fer-la bella i agradable, les de metge i de mestre, han estat les més malpagades per la societat. Uns i altres, mestres i metges, s'han basquejat per a combatre la ignorància de les edats pretèrites i fer de l'home el vertader senyor de la creació. Els uns posant el seu saber a l'abast de l'individu més negat, per a fer-lo home culte i sociable i fer-li estimar i admirar les belleses de la creació i el goig de les intel·ligències despertes. Els altres vetllant per la salut i la integritat fisiològica de l'espècie, predicant regles preventives dels mals, ensenyant els perills dels vicis i desordres, reduint les epidèmies, retornant la bellesa al cos flagel·lat i fent estimable la vida. I uns i altres, metges i mestres, han estat objecte d'escarni, de menyspreu, d'ironies i de desagraïments. I no sols en temps antics, no. Encara ara, pobles d'aparença civilitzats, consideren a mestre i metge com a poqueta cosa. Encara cacics i analfabets pretenen junyir-los al carro desballestat de llurs envejetes i partidismes... Encara ara hi ha qui no coneixent la missió augusta dels metges i dels mestres, volen barrejar-los en llur baixa política, lligar-los a un partit — el seu, és clar! — i si no ho aconsegueixen, intenten allunyar-los o anorrear-los.

L'*Elogi dels metges i de la medicina* és una obra de consol pels metges, per quant en ella es reivindica llur personalitat altruista, humaníssima, de veritable apostolat i sacrifici. I per a les persones amants de la cultura, d'esperit obert i modern, l'obra que comentem els donarà nous alès i els farà encara més comprensius i cultes.

L'*Elogi dels metges i de la medicina* hauria d'ésser declarada de text en les escoles primàries i comentada degudament pel mestre, germà de sacrifici del metge. Ensenyaria i educaria. En lloc de les carrincloneries insulses escrites cinquanta anys enrera que encara es llegeixen en les escoles públiques, obres completament desplaçades i fins contradient-se amb la realitat científica actual, la lectura de l'obra del doctor Aguader, ensenyaria als petits en el respecte al professional que no dubta en posar llur vida en perill per a guarir el mal dels altres. Els ensenyaria els treballs que es fan i els que s'han fet per part dels metges, per acabar amb les epidèmies i malties que flagel·laven la humanitat, matant, deformant o enlletgint la raça. Els faria viure el camí recorregut cap a l'allargament de la vida humana i cap al goig d'aquesta vida, pletòrics de salut i de bellesa. I aquestes ensenyances, crearien un estímul i un respecte, una consideració i un agraïment per als capdavanter de la medicina i per l'exèrcit humil, resignat i valeros dels metges.

Felicitem a l'amic Aguader pel seu treball de reivindicació mèdica i de cultura ciutadana. I fem vots per a que la seva darrera obra la trobem aviat entre mans dels pares, dels mestres i dels infants, fent-los-hi de devocionari pràctic.

R. J.

L'Estatut i el separatisme

Dintre de pocs dies començarà al Congrés de diputats, la discussió de l'Estatut que el poble català aprovà en un sol vot, i diem en un sol vot, perquè així entenem que és la voluntat del poble català; en un SI sec i ferm com la voluntat que sentim els catalans; en un SI que el ciutadà hi posà tota la força emotiva per expressar l'anhel que té de llibertat.

En aquest Estatut que nosaltres acceptem, l'acceptem no com una fita, sinó com un graó, com un compàs d'espera, per a la conquesta total de les nostres llibertats.

Aquesta és la nostra fita, aquest és l'ideal a que aspirem tots els que sentim aquella Catalunya lliure que sense trabes de cap mena, es llenci,